



Banca Comercială pentru Industrie și Construcții
BC "MOLDINDCONBANK" S.A.

Aprobat de Consiliul Băncii
p/v nr.12 din 26 decembrie 2006

Politica de contabilitate pentru anul 2007

I. Dispoziții generale

1. Banca Comerciala pentru Industrie si Construcții "Moldindconbank" S.A. – în continuare Banca - a fost constituita la 25 octombrie 1991, înregistrata la Camera Înregistrărilor de Stat pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 20.06.2001 cu sediul in mun. Chișinău, str. Armeneasca, 38, numărul de identificare de stat - codul fiscal nr.1002600028096, codul TVA – 0200577, codurile clasificatorului CUIIO(OCPO)-00043038, indicii subordonării ministerului COCM- 05074, aspectele activității CAEM-65191, amplasamentul CUTAM – 0130.
2. În activitate sa Banca acordă servicii bancare, indicate in Autorizația de desfășurare a activităților financiare, eliberată de Banca Națională Moldovei la 20 decembrie 2001.
3. Politica de Contabilitate a Băncii este elaborata în conformitate cu cerințele și prevederile stipulate în:
 - a) Legea contabilității nr.426-XIII din 04.04.95;
 - b) Codul Fiscal nr.1163-XIII din 24.04.1997;
 - c) Standardul Național de Contabilitate (S.N.C.) 1 "Politica de contabilitate";
 - d) Comentariul cu privire la aplicarea S.N.C. 1 „Politica de contabilitate”;
 - e) Standardul Național de Contabilitate (S.N.C.) 30 "Dezvălui în rapoartele financiare ale băncilor și altor instituții financiare”.
 - f) Standardele Naționale de Contabilitate și Comentariile cu privire la aplicarea lor în vigoare cu toate modificările ulterioare aprobate;
 - g) Planul de conturi al evidenței contabile în bănci și alte instituții financiare din RM cu modificările si completările ulterioare;
 - h) Catalogul mijloacelor fixe și activelor nemateriale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 338 din 21.03.2003;
 - i) Alte acte normative ale Băncii Naționale a Moldovei.
4. Obiectivul și destinația de baza a Politicii de Contabilitate a Băncii consta în definirea ansamblului de principii, convenții, reguli, metode si procedee aplicate pentru organizarea evidenței operațiunilor derulate în activitatea Băncii pentru diferite posturi de bilanț, cu scopul obținerii unei transparențe clare la utilizarea acestora, obținerii optime a beneficiului și asigurării utilizatorilor de situații financiare cu informații veridice și complexe privind poziția financiară, performanțele si evoluția poziției financiare (pe piața bancară a Moldovei) aferente activității Băncii.

II. Reguli generale de organizare a contabilității în Bancă

1. Responsabilitatea pentru organizarea și ținerea contabilității o poartă președintele Comitetului de Conducere a Băncii, care constă în **crearea condițiilor** necesare pentru:
 - a) ținerea corectă a contabilității;
 - b) întocmirea și prezentarea la termen a rapoartelor financiare;
 - c) asigurarea și executarea riguroasă de către toate subdiviziunile și serviciile Băncii, care au atribuție la evidență, a cerințelor contabilului –șef al Băncii privitor la modul de întocmire a documentelor și furnizare a informației pentru evidență. (Articolul 17 și 32 al Legii Contabilității).
2. Evidența contabilă la Bancă este ținută de Departamentul evidență contabilă și decontări, care constituie o subdiviziune structurală autonomă și se subordonează direct președintelui băncii (Articolul 37 Legea Contabilității).

3. Banca ține evidența în conturile analitice și sintetice în conformitate și după regulile prevăzute în Planul de conturi al evidenței contabile în bănci și alte instituții financiare din Republica Moldova.
4. Directorul Departamentului evidență contabilă și decontări – în continuare contabilul - șef al Băncii, și contabilii șefi din filiale – asigură:
 - a) controlul privind reflectarea în conturile contabile a tuturor operațiunilor economice efectuate în toate subdiviziunile structurale ale Băncii;
 - b) prezentarea informației operative în baza înscrierilor contabile;
 - c) întocmirea rapoartelor financiare în termenii stabiliți de beneficiari;și poartă răspundere pentru respectarea principiilor metodologice de organizare a contabilității.
5. Contabilul-șef al Băncii, de comun acord cu președintele și vicepreședinții băncii, și contabilii șefi și directorii filialelor semnează acte care servesc drept temei pentru primirea și predarea valorilor, mărfurilor, materialelor și mijloacelor bănești, precum și achitarea datoriilor de decontare, creditare și financiare.
6. Contabilului-șef al Băncii și contabililor șefi din filialele Băncii li se interzice să accepte spre executare documente aferente operațiunilor financiare și economice ce contravin actelor legislative și normative în vigoare (Articolul 36 Legea Contabilității).
7. Banca petrece inventarierea activelor și pasivelor sale conform situației la 01 noiembrie, ținând cont de cerințele Regulamentului privind inventarierea, aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr.27 din 28.04.2004 pentru:
 - a) stabilirea existenței efective a mijloacelor fixe, terenurilor, activelor nemateriale, investițiilor financiare, stocurilor de mărfuri și materiale, mijloacelor bănești, volumului producției în curs de execuție, creanțelor și datoriilor etc.;
 - b) controlul asupra integrității activelor prin compararea existenței efective a acestora cu datele contabilității;
 - c) stabilirea bunurilor care parțial și-au pierdut calitatea inițială sau a modelelor învechite;
 - d) depistarea bunurilor neutilizate în scopul vânzării lor ulterioare;
 - e) verificarea respectării regulilor și condițiilor de păstrare a stocurilor de mărfuri și materiale, mijloacelor bănești, precum și a regulilor de întreținere și exploatare a mașinilor, utilajelor și a altor mijloace fixe;
 - f) verificarea realității valorii de bilanț a activelor pe termen lung, stocurilor de mărfuri și materiale, mijloacelor bănești din casierie și pe conturile instituțiilor financiare, datoriilor și creanțelor, producției în curs de execuție, cheltuielilor anticipate și altor posturi de bilanț.
8. Inventarierea mijloacelor bănești și a valorilor în casele operaționale și tezaurul Băncii Centrale și a filialelor se petrece inopinat la decizia Președintelui Consiliului Băncii, Președintelui Comitetului de conducere, Directorului filialei și la plecarea în concedii și eliberarea din funcții a persoanelor responsabile de gestionarea mijloacelor bănești și a diverselor valori.
9. Banca utilizează norme de consum de combustibil și lubrefianți și norme de parcurs și exploatare a anvelopelor, aprobate de Comitetul de conducere.
10. BC „Moldindconbank” S.A. organizează, ține evidența contabilă și întocmește rapoartele financiare prin intermediul Departamentului evidență contabilă și decontări, subordonat direct Președintelui Comitetului de conducere și contabililor - șefi din filialele Băncii, subordonați Directorului Departamentului evidență contabilă și decontări, contabilului – șef al Băncii, și directorului filialei.
11. BC „Moldindconbank” S.A. utilizează pentru ținerea contabilității sistemul complet al partidei duble.

12. Evidența contabilă se realizează prin utilizarea Sistemului informațional „Bank-Online” în toate subdiviziunile Băncii, cu excepția Băncii Centrale, care continuă să utilizeze RS Bank până la implementarea Sistemului informațional „Bank-Online”.

III. Metodele de bază ale evidenței contabile aplicate de Bancă

1. Mijloace bănești

- 1.1.1. Mijloacele bănești (mijloacele băncii din conturile "Nostro", casierie, bancomate) reprezintă investițiile financiare pe termen scurt și extrem de lichide care pot fi ușor convertite în sume determinate de mijloace bănești, al căror risc de schimbare a valorii este neînsemnat.
- 1.2. Fluxul mijloacelor bănești se reflectă în bilanțul contabil al Băncii în momentul primirii de către bancă a mijloacelor în numerar și fără numerar și în momentul utilizării lor în dependență de tipul de activitate:
- operațională;
 - investițională;
 - financiară.
- 1.3. **Activitatea operațională** reprezintă rezultatul operațiunilor bancare și altor evenimente, așa ca:
- încasarea dobânzilor și comisioanelor;
 - plata dobânzilor și comisioanelor;
 - recuperarea creditelor anterior trecute la scăderi din contul reducerilor pentru pierderi la credite;
 - încasări din alte venituri;
 - plăți privind salariații (inclusiv la cererea salariaților, plata contribuțiilor pentru asigurare socială, a impozitului pe venit);
 - plăți privind furnizori și antreprenori (inclusiv pentru mărfurile și serviciile prestate);
 - majorarea (diminuarea) activelor (inclusiv plasări la bănci, depozite și rezervele obligatorii plasate în BNM, credite pe termen scurt acordate băncilor și clienților, achiziționarea (vânzarea) hârtiilor de valoare pentru vânzare și alte active);
 - majorarea (diminuarea) obligațiunilor (inclusiv depozite primite de la clienți și de la bănci, împrumuturi pe termen scurt obținute de la bănci și alte obligațiuni);
 - plățile impozitului pe venit,
- care influențează la formarea profitului (pierderilor) și este indicatorul principal al suficienței mijloacelor bănești de care dispune banca fără a recurge la surse externe de finanțare pentru:
- achitarea creditelor;
 - finanțarea activității sale de bază;
 - plata dividendelor;
 - efectuarea investițiilor;
- 1.4. **Activitatea investițională** reprezintă activitatea de procurare și ieșire a activelor pe termen lung, precum și alte investiții și include:
- acordarea creditelor clienței (creditele pe termen lung acordate băncilor și clienței, inclusiv leasingul);
 - achiziționarea (vânzarea) hârtiilor de valoare investiționale (inclusiv cota de participare în activitatea altor întreprinderi);
 - achiziționarea (vânzarea) activelor materiale (inclusiv capitalizarea cheltuielilor pentru modernizarea și dotarea activelor);
 - achiziționarea (vânzarea) activelor nemateriale (inclusiv capitalizarea cheltuielilor pentru modernizarea și dotarea activelor);

- e) încasarea dividendelor;
 - f) încasarea dobânzilor (numai cele obținute din activitatea investițională);
 - g) investiții în părți legate;
 - h) achiziționarea (vânzarea) altor active.
- 1.5. **Activitatea financiară** reprezintă activitatea care conduce la modificarea volumului și conținutului capitalului social și a mijloacelor împrumutate pe termen lung și include:
- a) emiterea (răscumpărarea) acțiunilor și a altor hârtii de valoare proprii;
 - b) primirea (rambursarea) împrumuturilor pe termen lung (inclusiv leasingul financiar);
 - c) obținerea (achitarea) datoriilor subordonate;
 - d) plata dividendelor;
 - e) plata dobânzilor (provenite din activitatea financiară).

2. Evidența hârtiilor de valoare investitoriale

- 2.1. În activitatea sa investițională Banca alocă mijloace bănești în acțiuni și obligațiuni ale altor subiecți, hârtii de valoare investitoriale, certificate de trezorerie de stat, precum și conturi de depozit.
- 2.2. Investițiile Băncii în obligațiuni de stat se evaluează la valoarea nominală.
- 2.3. Titlurile de participare se evaluează la prețul de cumpărare. Amortizarea scontului se calculează prin metoda liniară până la data scadenței.
- 2.4. Banca ține separat evidența hârtiilor de valoare investitoriale de cele procurate pentru vânzarea ulterioară. Contabilizarea hârtiilor de valoare investitoriale se ține la valoarea nominală. Disconturile la hârtiile de valoare investitoriale se amortizează zilnic și primele lunar, reieșind din perioada de deținere a hârtiilor de valoare începând cu data cumpărării și până la data scadenței lor.

3. Formarea reducerilor pentru pierderi la creditele acordate și alte active

- 3.1. Banca clasifică toate creditele acordate, care sunt reflectate în bilanț ca active ale băncii (inclusiv factoringul, cambiile, cambiile scontate, cardurile de credit, overdrafturile temporare permise, finanțarea tranzacțiilor comerciale, acordurile REPO, plasările-garanții la termen în bănci, datorii debitoare privind leasingul financiar) care sunt reflectate în bilanț ca active a băncii conform uneia din categorii în corespundere cu politica creditară:
- a) standard
 - b) supravegheat
 - c) substandard
 - d) dubios
 - e) compromis
- și **formează rezerve de mijloace** în contul reduceri pentru pierderi la credite (fondul de risc).
- 3.2. Banca formează și recalculează mărimea fondului de risc la:
- a) acordarea creditelor;
 - b) modificarea valorii de bilanț a creditelor (acordare următoarei tranșe, achitare, reevaluare);
 - c) reclasificarea creditelor dintr-o categorie în alta;
 - d) acoperirea creditelor clasificate ca compromise;
 - e) rambursarea creditelor, acoperite anterior din fondul de risc;
- 3.3. Defalcările efectuate în fondul de risc sunt recunoscute ca cheltuieli deductibile ale perioadei de gestiune (an fiscal) în temeiul prevederilor Codului Fiscal (art.31 p.3).
- 3.4. Banca consideră un credit **expirat** dacă plata (dobânda sau suma inițială a creditului și dobânda; sau o parte a creditului și dobânda; sau o parte a creditului) n-a fost primită în termen de peste 30 zile. Dacă creditul a fost considerat ca expirat, toată

- suma creditului (soldul creditului), și dobânda neachitată, sunt considerate ca expirate. Pentru perioada când creditul este considerat ca expirat, Banca sporește dobânda până ce creditul trece în stare de neacumulare a dobânzii.
- 3.5. Banca trece creditul acordat în stare de **neacumulare** (le reflectă în conturile contabile respective) în cazurile când:
- plata (dobânda sau suma inițială a creditului și dobânda; sau o parte a creditului și dobânda; sau o parte a creditului) n-a fost achitată mai mult de 60 zile;
 - creditul a fost clasificat "dubios";
 - creditul a fost clasificat "compromis".
- 3.6. În caz, dacă dobânda la creditele trecute în stare de neacumulare, n-a fost primită, dar este deja inclusă în venit, Banca efectuează înregistrări contabile de stornare (efectuarea operațiunii inverse) în bilanțul contabil și în raportul privind rezultatele financiare (Raportul de profit și pierderi) în momentul în care creditul este considerat în stare de neacumulare. Concomitent, aceste dobânzi sunt înregistrate la contul memorandum.
- 3.7. Banca nu reflectă în bilanțul contabil creditele clasificate ca compromise la data gestionară (**următorul trimestru, celui în care creditul a fost clasificat ca compromis**) și utilizează mijloacele rezervate în fondul de risc pentru acoperirea lor.
- 3.8. Banca ține evidența creditelor acoperite din fondul de risc la conturi memorandum și exercită în continuare dreptul legal deplin pentru a obține rambursarea creditului
- 3.9. Banca reflectă ca recuperări sumele rambursate pentru achitarea creditelor trecute anterior la scăderi din fondul de risc, majorând soldul fondului de risc și **micșorând cheltuielile aferente.**

4. **Evidența activelor materiale și nemateriale**

- 4.1. Banca constată **ca active materiale pe termen lung** activele, care îmbracă o formă fizică naturală, au o durată de funcționare utilă mai mare de un an, le utilizează în activitatea sa sau se află în procesul creării și **nu sunt destinate vânzării** și le divizează în următoarele grupe:
- mijloace fixe;
 - active materiale în curs de execuție;
 - terenuri;
- 4.2. Banca constată ca active nemateriale activele nepecuniare care nu îmbracă formă materială, controlate de ea și utilizate mai mult de un an în activitatea sa comercială și alte activități, precum și în scopuri administrative sau destinate predării în folosința (chiriei) persoanelor juridice și fizice, așa ca:
- programele informatice;
 - licențele procurate pe o perioadă mai mare de un an.
- 4.3. Banca constată obiectele în dependență de forma lor ca activ material pe termen lung sau activ nematerial în cazul când:
- exista o certitudine întemeiată ca în urma utilizării acestuia banca va obține un avantaj economic (profit);
 - valoarea activului poate fi evaluată cu un grad înalt de certitudine.
- 4.4. Dacă condițiile menționate la p.4.3. nu se îndeplinesc, consumurile aferente procurării (creării) obiectului se constată ca cheltuieli ale perioadei de gestiune.
- 4.5. Banca reflectă ca mijloace fixe obiectele, valoarea inițială sau reevaluată unitară a cărora depășește plafonul de 3000 lei (Codul Fiscal, art.26 p.2) și sunt planificate pentru utilizare în decurs de peste un an: clădirile, construcțiile speciale, instalațiile de transmisiune, mașinile și utilajele, mijloace de transport, instrumente, alte mijloace fixe, inventar gospodăresc, mobilierul, etc. În componenta mijloacelor fixe,

- indiferent de valoarea inițială, Banca atribuie armele și armamentul din dotarea Direcției de pază și încasare.
- 4.6. Banca reflectă ca active materiale în curs de execuție (investiții capitale) consumurile aferente procurării și creării activelor materiale pe termen lung la beneficiarul construcției în decursul unei perioade îndelungate sau până la punerea în funcțiune a acestora, așa ca:
- a) consumurile aferente lucrărilor de construcție la beneficiar (construcția clădirilor, construcțiilor speciale și altele);
 - b) utilajul destinat instalării (care necesită montaj), procurat de la furnizori;
 - c) utilajele și alte obiecte ce nu necesită montaj, termenul de punere în funcțiune a cărora nu coincide cu momentul procurării acestora;
 - d) consumurile aferente reparației capitale a mijloacelor fixe și investițiile capitale ulterioare. În acest caz din momentul începerii lucrărilor de reparație capitală, modernizare, reconstrucție, lărgire a producției etc. și până la încheierea acestora consumurile respective sunt reflectate în componența activelor materiale în curs de execuție.
- 4.7. Banca reflectă separat în evidența contabilă terenurile pe care sunt construite clădiri și construcții speciale ale sale sau care sunt destinate dării în arendă.
- 4.8. Obiectul constatat ca activ material pe termen lung sau activ nematerial se evaluează la valoarea de intrare a acestuia care constă din valoarea de cumpărare, taxele vamale, valoarea serviciilor pentru procedurile vamale, impozitele prevăzute de legislație și consumurile aferente creării și aducerii activului în stare de lucru.
- 4.9. Uzura mijloacelor fixe și amortizarea activelor nemateriale se calculează începând cu luna care urmează după luna intrării (punerii în funcțiune) acestora și se termină din luna care urmează după luna ieșirii.
- 4.10. La calcularea uzurii mijloacelor fixe și amortizării activelor nemateriale Banca aplică **metoda casării liniare**, care conduce la defalcări lunare, uniforme pe toată durata de funcționare utilă a activului. Suma uzurii și amortizării calculate a activelor în perioada de gestiune se consideră ca cheltuielă. Suma maximală a uzurii și amortizării acumulate din momentul punerii în exploatare a mijloacelor fixe și activelor nemateriale nu poate depăși valoarea lor de bilanț.
- 4.11. Banca **nu calculează uzura** următoarelor tipuri de mijloace fixe:
- a) terenuri;
 - b) mijloace fixe conservate în conformitate cu legislația în vigoare;
 - c) mijloace fixe ale băncii (filialei) în timpul reconstrucției sau reînnoștrării tehnice a acestora - în cazul stopării activității;
 - d) mijloace fixe la care s-a calculat integral uzura, dar care continuă să fie exploatate;
 - e) active materiale pe termen lung în curs de execuție
- 4.12. Banca prin decizia sa determină și stabilește duratele de funcționare utilă a mijloacelor fixe și activelor nemateriale existente și cele nou achiziționate, pentru perioadele de gestiune următoare celei, în care au fost stabiliți, ținând cont de situația financiară a Băncii, de experiența de lucru cu asemenea active, starea reală a obiectelor în perioada curentă, necesitatea efectuării reparației și întreținerii activelor, tendințele de dezvoltare în domeniul tehnologiei, etc. Totodată, la determinarea cheltuielilor perioadei de gestiune legate de calcularea uzurii mijloacelor fixe și amortizării activelor nemateriale în scopuri fiscale Banca se conduce de prevederile Catalogului mijloacelor fixe și activelor nemateriale. Politica Băncii în această direcție este apropierea duratelor de funcționare utilă către termenii prevăzuți în scopuri fiscale.
- 4.13. Cheltuielile pentru reparațiile curente și exploatarea mijloacelor fixe se consideră ca cheltuieli ale perioadei de gestiune.

4.14. Cheltuielile pentru reparațiile capitale ale mijloacelor fixe se consideră ca investiții capitale ulterioare (se capitalizează) și se atribuie la majorarea costului obiectivului reparat numai în cazul în care, în rezultatul reparației capitale, se mărește termenul de funcționare efectivă, valoarea de piață sau productivitatea obiectului reparat. În celelalte cazuri cheltuielile pentru reparații se consideră ca cheltuieli ale perioadei de gestiune.

5. Evidența stocurilor de mărfuri și materiale

- 5.1. Banca achiziționează mărfuri și materiale, destinate consumului în procesul de activitate și la prestarea serviciilor, care cuprind:
 - a) materiale destinate consumului în activitatea bancară (petrol, materiale de uz gospodăresc și altele);
 - b) obiecte de mică valoare și scurtă durată.
- 5.2. Activele achiziționate de Bancă, valoarea unitară a cărora este mai mică decât plafonul de 3000 lei, indiferent de durata de exploatare sau cu o durată de serviciu mai mică de un an, indiferent de valoarea unei unități se reflectă în evidență ca obiecte de mică valoare și scurtă durată.
- 5.3. Cheltuielile de achiziționare a stocurilor de mărfuri și materiale cuprind valoarea cumpărăturilor, taxele vamale și alte impozite, prevăzute de legislația în vigoare (cu excepția impozitelor care ulterior urmează a fi restituite întreprinderii de către organele fiscale), precum și cheltuielile de transport legate nemijlocit de achiziționarea mărfurilor, stocurilor de producție și prestările de servicii de către terți.
- 5.4. Obiectele de mică valoare și scurtă durată sunt reflectate în bilanț la suma valorii de achiziție a obiectelor aflate la depozit. Pentru obiectele de mică valoare și scurtă durată, valoarea unitară a cărora depășește 50 % din plafonul stabilit, în cazul livrării de la depozit în exploatare uzura se calculează în proporție de 100 % din valoarea acestora. Obiectele, a căror valoare individuală nu este mai mare de 1500 lei, se trec la cheltuieli în măsura eliberării acestora de la depozit în exploatare, cu înscrierea concomitentă în registrul extrasistematic.
- 5.5. Banca reflectă în evidența contabilă rezervele de mărfuri și materiale, cu excepția obiectelor de mică valoare și scurtă durată, potrivit preturilor medii ponderate cu raportarea la cheltuielile băncii pe măsura consumării.

6. Evidența creanțelor

- 6.1. Banca reflectă în bilanțul contabil ca creanțe datoriiile altor întreprinderi și persoane fizice față de Bancă, care se creează în rezultatul activității, aferente facturilor comerciale pentru diferite procurări, veniturilor calculate, plăților în avans și anticipate, chiriei și altele
- 6.2. Banca reflectă în bilanțul contabil creanțele la valoarea nominală, inclusiv impozitele aferente.
- 6.3. Cu scopul obținerii deducerii eventualelor cheltuieli, legate de neachiarea oricărei datorii, Banca nu creează alte creanțe, decât cele legate de activitatea sa (Codul Fiscal art.31 p.(1)).

7. Evidența plăților anticipate

- 7.1. Banca efectuează plăți anticipate pentru procurări de servicii, mărfuri și materiale, documentele confirmatoare pentru care vor fi prezentate în perioade ulterioare sau consumul cărora intervine în perioadele ulterioare.
- 7.2. Sumele reflectate în bilanțul contabil ca plăți anticipate se trec la cheltuieli la prezentarea documentelor confirmatoare, în perioada în care sau consumat sau proporțional unei perioade anume la decizia Băncii.

8. Capitalul propriu

- 8.1. Capitalul propriu al Băncii cuprinde capitalul statutar și suplimentar, rezervele, profitul (pierderea) nerepartizat al perioadelor de gestiune curentă și precedente și capitalul secundar.
- 8.2. În conformitate cu prevederile legale și cu reglementarea stipulată în Statutul Băncii, Banca formează fondul de rezerva suplimentar la pierderile precis determinate ca alocări din profitul nedistribuit net după impozitare.

9. Determinarea veniturilor și cheltuielilor

- 9.1. Banca grupează veniturile, cheltuielile și rezultatele financiare și le reflectă în Raportul privind rezultatele financiare separat pe feluri de activități – operațională, de investiții și financiară:
- venituri aferente dobânzilor și venituri similare, venituri de la dividende;
 - cheltuielile aferente dobânzilor și cheltuieli similare;
 - venituri aferente comisioanelor;
 - venituri (pierderi) aferente hârtiilor de valoare cumpărate pentru vânzare;
 - venituri (pierderi) aferente hârtiilor de valoare investiționale;
 - venituri (pierderi) aferente operațiunilor cu valută străină;
 - alte venituri operaționale;
 - cheltuieli generale administrative;
 - alte cheltuieli operaționale.
- 9.2. Banca constată veniturile și cheltuielile în perioada în care acestea s-au produs indiferent de momentul efectiv al încasării sau plății mijloacelor bănești.
- 9.3. Banca reflectă comisioanele prevăzute pentru serviciile acordate, inclusiv pentru creditele eliberate, la venituri integral, în momentul acordării acestora, utilizând metoda sporirii, în cazul insuficienței mijloacelor bănești în contul beneficiarului de servicii sau dacă încasarea comisionului ține de o perioadă viitoare.
- 9.4. Veniturile din comisioane sau alte plăți, încasate în valută străină în calitate de venituri, se reflectă în bilanțul contabil în valută națională la cursul oficial al valutilor la data încasării.
- 9.5. Pentru activele generatoare de dobândă și obligațiunile generatoare de cheltuieli Banca **zilnic** calculează și reflectă în evidența contabilă dobânzile ce urmează să fie primite și cheltuielile, care urmează să fie suportate.
- 9.6. Banca repartizează și utilizează profitul net în baza prevederilor Statutului și deciziilor Adunării generale a acționarilor.

10. Angajamentele condiționale

- 10.1. Banca efectuează operațiuni și tranzacții în numele clienților săi sau din nume propriu, care la momentul dat nu pot fi reflectate nici ca active, nici ca obligațiuni în bilanțul contabil, dar care pot influența considerabil gradul de risc la care este supusă banca deoarece ele sunt în marea majoritate irevocabile și nu pot fi retrase fără riscul de a suporta penalități sau cheltuieli suplimentare. Banca reflectă astfel de eventualități și angajamente condiționale la articole în afara bilanțului, cum ar fi:
- echivalenți direcți ai creditelor, inclusiv garanțiile generale de neadmitere a datoriiilor, garanțiile acceptului bancar și acreditivele de rezervă, care servesc ca garanții financiare pentru credite și hârtii de valoare;
 - obligațiuni condiționale privind anumite tranzacții, inclusiv garanții executorii, garanții pentru licitații, garanții și acreditive de rezervă legate de tranzacții separate;
 - eventualități condiționale de scurtă durată legate de comerț, care se autolichidează, provenite din circulația mărfurilor, cum sunt acreditivele documentare, când expedierea de bază se utilizează ca asigurare;

- d) acordurile de comercializare și răscumpărare, care nu se reflectă în bilanțul contabil;
- e) articolele legate de ratele dobânzii și de cursul de schimb valutar, inclusiv tranzacțiile în numerar și la termen;
- f) alte angajamente;
- g) angajamente de emiterie și decontare a cambiilor.

11. Evaluarea activelor și obligațiilor financiare

- 11.1. Banca reflectă activele și obligațiile financiare la valoarea justă, care reprezintă valoarea cu care un activ poate fi tranzacționat sau o datorie poate fi stinsă între părți independente în cazul unei tranzacții cu prețul determinat obiectiv.
- 11.2. Banca reflectă la valoare justă următoarele tipuri de active financiare:
 - a) active financiare create de bancă;
 - b) investiții păstrate până la scadență;
 - c) active financiare destinate pentru efectuarea tranzacțiilor;
 - d) active financiare destinate pentru vânzare;
- 11.3. Banca reflectă următoarele active financiare la valoarea de bilanț:
 - a) creditele eliberate;
 - b) creanțele cu scadență fixă;
 - c) investițiile cu scadență fixă.

12. Termenele de rambursare a activelor și obligațiilor

- 12.1. Banca ține evidența activelor și obligațiilor după grupările corespunzătoare a termenelor de plată în baza perioadei rămase până la rambursare conform contractului la data bilanțului.
- 12.2. Pentru coordonarea termenelor de rambursare și dependența ulterioară a Băncii de alte surse de lichiditate, Banca utilizează aceleași termene de rambursare atât pentru active, cât și pentru obligațiuni
- 12.3. Pentru aprecierea justă a lichidității, Banca ține evidența activelor și obligațiilor sale după termenul rămas până la data rambursării. Pentru activele Băncii, care nu prevăd prin contract o dată de scadență, termenul de scadență este data posibilă a comercializării lor.
- 12.4. Pentru a aprecia, conduce și controla expunerea la riscul legat de rata dobânzii, Banca utilizează în calitate de termen de rambursare atât pentru active cât și pentru obligațiuni termenul rămas până la următoarea dată, la care pot fi schimbate ratele dobânzii.
- 12.5. În cazul achitării preventive a dobânzilor/cheltuielilor (înainte de termenul stabilit), Banca reflectă sumele ca plăți anticipate încasate/efectuate.

13. Reevaluarea soldurilor aferente conturilor valutare

- 13.1. În activitatea sa Banca formează atât active cât și pasive în valută străină. În rapoartele financiare toate operațiunile efectuate în valută străină se reflectă în valută națională la cursul oficial al valutilor, stabilit de Banca Națională a Moldovei la data efectuării tranzacției.
- 13.2. Soldurile mijloacelor aferente conturilor valutare se reflectă în rapoartele financiare în valută națională. În acest scop, Banca reevaluează aceste solduri de fiecare dată, când se schimbă cursul oficial al valutilor, stabilit de Banca Națională a Moldovei.
- 13.3. Banca nu deține conturi valutare pentru reflectarea veniturilor, cheltuielilor și operațiunilor în capitalul acționar și de rezervă.

14. Evidența riscurilor generale ale Băncii

- 14.1. Banca va utiliza fondul de rezervă creat în condițiile stipulate la p.8.2 în calitate de rezerva suplimentară pentru asigurarea riscurilor generale ale Băncii, inclusiv pentru asigurarea suplimentară a pierderilor la creditele eliberate.
- 14.2. Întru diminuarea riscurilor legate de concentrările semnificative ale activelor și obligațiilor Banca:
- ține evidența concentrărilor semnificative a activelor, obligațiilor și articolelor în afara bilanțului pe un client anume, cât și pe un grup de clienți, care activează în comun.
 - repartizează prudent activele și obligațiile sale, evitând concentrări semnificative.

15. Contabilitatea impozitului pe venit

- 15.1. La sfârșitul anului de gestiune, Banca reflectă toate veniturile și cheltuielile obținute din activitatea sa cumulativ de la începutul anului ca profit (pierdere) nedistribuit al anului de gestiune.
- 15.2. Banca determină venitul impozabil în baza venitului efectiv obținut în decursul perioadei de gestiune corectat cu mărimea:
- diferențelor permanente;
 - diferențelor temporare.
- (S.N.C. 12"Contabilitatea impozitului pe venit").
- 15.3. Diferențele permanente și temporare se ivesc din cauza deosebirilor dintre regulile calculului venitului impozabil în conformitate cu legislația fiscală și regulile de determinare a venitului contabil stabilite de S.N.C.
- 15.4. Banca reflectă ca activ amânat privind impozitul pe venit - suma impozitului pe venit care urmează să fie recuperată în perioadele viitoare.
- 15.5. Banca reflectă în bilanțul contabil ca datorii amânate privind impozitul pe venit - suma impozitului pe venit care va fi primită în perioadele de gestiune ulterioare în legătură cu diferențele temporare impozabile.
- 15.6. Pe parcursul anului gestionar Banca calculează și achită impozitul pe venit trimestrial sub formă de avansuri în mărime de $\frac{1}{4}$ din suma impozitului efectiv calculat pentru anul precedent 2006 (Art. 84 al Codului Fiscal).
- 15.7. Pentru subdiviziunile Băncii din teritoriu, Banca calculează și achită impozitul pe venit la bugetele administrativ – teritoriale respective proporțional numărului mediu scriptic de salariați ai subdiviziunii pentru anul de gestiune.